



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 19 Δεκεμβρίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 256

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 3799. Περὶ εἰδικῆς κατονομασίας ἐν τῷ Τελωνειακῷ Δασμολογίῳ τῆς ἡμικατεργασμένης ὀρύζης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων 1
- N. 3800. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων κειμένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διεπουσῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὄργανισμὸν N. 2100)1952 κ.λ.π. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3799.

Περὶ εἰδικῆς κατονομασίας ἐν τῷ Τελωνειακῷ Δασμολογίῳ τῆς ἡμικατεργασμένης ὀρύζης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν δασμολογικὴν κλάσιν 9 καὶ μετὰ τὸ ἐδάφιον ι προστίθεται νέον ἐδάφιον ι δίς, ἔχον οὕτω:

ι δίς: Ὀρυζα ἡμικατεργασμένη, ἀποφλοιωμένη, ἀλλ' ἄνευ ἀποξέσεως τοῦ περικαρπίου, στιλβώσεως κλπ. γνωστὴ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «CARGO». Δασμὸς μέγιστος μὲν 20, ἐλάχιστος δὲ 11,75 μεταλλικῆς δραχμῆς τὰ 100 χιλιογράμματα. Βασικὴ ἀξία μεταλλικῆς δραχμῆς 20.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τὸ ἐδάφιον κ τῆς κλάσεως 9 τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς σημειώσεις ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Σημειώσεις: Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν εἰδῶν τῶν ἐδαφίων ι δίς καὶ κ τῆς κλάσεως 9 ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 3686)1957 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

α2. Ἀπαλλάσσεται ὡσαύτως τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν παραμαρτούντων αὐτοῖς φόρων, τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου φόρου ἢ τέλους καὶ χαρτοσήμου εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων τὸ λίπος βιομηχανικῆς χρήσεως τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 3 β I, ἔπερ εἰσῆχθη ἀπὸ τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1955 ἢ θέλει εἰσαχθῆ

καὶ ἐκτελωνισθῆ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1958 παρὰ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας κατὰ τοὺς ἔρους καὶ τὰς διατυπώσεις τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου 1805)1951 καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τοῦτου ἐκδοθείσης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἀναστελλομένου κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, τιθεμένου περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγομένην ποσότητα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 7 Μαρτίου 1957.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Δεκεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3800.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων κειμένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διεπουσῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὄργανισμὸν N. 2100)1952 κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Α. Ν. 1539)1938, ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 2145)1939, τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Πᾶς νομὸς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος ἐκ τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν διαχειρίσιν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐξαίρεσει τῶν μέγχι τοῦδε διὰ Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομίμως παραχωρηθέντων εἰς Οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ἄλλους Δημοσίου ἢ Κοινωνικοῦς προορισμοῦς, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιοῦτου, νεμόμενος δὲ ἢ κατέχων τὸ κτῆμα

ἐπὶ τὸν κατωτέρω ὀριζόμενον χρόνον καὶ πάντως ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δύναται, ὅπως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ ταῖς κάτωθι ἐκπτώσεσιν, ἀπὸ τῆς λήξεως δὲ τοῦ ἔτους τούτου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς εἰσέτι ἔτους, ἀλλ' ἐπὶ ἐκπτώσει περιουριζομέναις εἰς τὸ ἡμισυ τῶν κατωτέρω, ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένου κτήματος, ἀντὶ τιμήματος ἴσου :

α) Πρὸς τὸ 1)5 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς ἀγοραίας ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1900, καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἀνευ διακοπῆς ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐνάρξεως κατοχῆς ἂν ὁ κάτοχος καὶ οἱ δικαιοπάροχοι αὐτοῦ εἶχον τὴν ιδιότητα τοῦ πρόσφυγος.

Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ οἰκοπέδων ρυμοτομουμένων ἐν τῇ ἄνω πόλει Πατρῶν καὶ τὸ ἐναπομένον ὑπόλοιπον οἰκοπέδου μετὰ τὴν ρυμοτόμησιν δὲν ἀποτελεῖ ἄρτιον οἰκοπέδον, ἢ δὲ νομὴ ἐπ' αὐτοῦ προυπάρχει τοῦ ἔτους 1900, ἢ ἐξαγορὰ τοῦ ἴσου οἰκοπέδου γίνεται εἰς τὸ 1)8 τῆς ἀξίας του.

β) Πρὸς τὸ 1)4 τῆς ὡς ἄνω ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1900 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922.

γ) Πρὸς τὸ 1)3 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1923 καὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932.

δ) Πρὸς τὸ 1)2 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1940 καὶ

ε) πρὸς τὰ 2)3 τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἀξίας, ἐὰν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς καὶ συνεχίζεται ἔκτοτε ἀνευ διακοπῆς διὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἀγροτικῆς ἢ ἀστικῆς ἐκπίπτει ἢ γενομένη ὑπὸ τοῦ κατόχου ἀξιοποιήσῃς τούτου μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων ἢ τῶν παρὰ ταῖς Νομαρχίας ἀρμοδίων ἐν προκειμένῳ Ἐπιτροπῶν.

2. Αἱ περὶ ἐξαγορᾶς ὑποβαλλόμεναι δυνάμει τοῦ παρόντος αἰτήσεις εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἀπὸ ἀκτήμονας καὶ ἀστῆγους ἤδη κατόχους ὑπὲρ τὴν πενταετίαν, ἐπιτροπομένης τῆς παραχωρήσεως δι' ἐξαγορᾶς ἐκτάσεων τὸ πολὺ μέχρι ἐξακοσίων (600) τ.μ. καὶ μειουμένου τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένου τιμήματος κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 0)0 ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα κάτω τῶν τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν (30.000).

3. Ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων δυνάμει τοῦ παρόντος αἰτήσεων ἐξαγορᾶς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 26 καὶ ἐπομένων τοῦ Ἀν. Νόμου 1539)1938, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

4. α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Ν. Δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Βοιωτικῆς Κτηφισσοῦ κλπ.» ὡς ἐξαιρετικαὶ τοιαῦται διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

β) Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας καθορισθήσεται ἢ διαδικασία διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διατάξεων ἀγροτικῶν κτημάτων.

γ) Ἐπὶ παραχωρηθέντων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀγροτικῶν κτημάτων διὰ τὰ ὁποία συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις παραχωρήσεως τῶν αἱ τιθέμεναι διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Ν. Δ. 3784)57, αἱ μὴ καταβληθεῖσαι δόσεις τοῦ τιμήματος ἐκποιήσεως διαγράφονται ὡς μὴ ὀφειλόμεναι. Τὸ καταβληθὲν ὅμως τίμημα δὲν ἐπιστρέφεται.

5. Τῆς καταβολῆς τιμήματος ἀπαλλάσσονται κάτοχοι ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον περὶ τούτων ἔχει ἐκδοθῆ παραχωρητήριον πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἢ ὑπάρχει δῆλω-

σις τοῦ κατόχου ἀποδεικνύουσα καὶ μερικὴν ἐστώ καταβολὴν τιμήματος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοῦ 18)1944.

6. Ἐκτάσεις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Ἀνθήλης (Ἰμύρπη) καὶ Ἐυνιάδος (Νταουκλή), περιφερέας Φθιώτιδος αἰτινες δὲν διενεμήθησαν κατὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν τῶν ἐν λόγῳ ἀγροκτημάτων, λόγω ἀκαταλληλότητος πρὸς καλλιέργειαν, εἰς τοὺς ἀναγνωρισθέντας κληροῦχος, λαβόντας αὐτῶ μειωμένον τὸν καθορισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κληρὸν, ἀλλὰ χαρακτηρισθεῖσαι ὡς κοινόχρηστοι διετέθησαν βάσει τοῦ ἀρθροῦ 119 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, παραχωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τοὺς ἀρχικοὺς κληροῦχος ἢ τοὺς διαδόχους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἠξιοποιήθησαν καὶ κατέχονται παρ' αὐτῶν ὑπὲρ τὴν 20ετίαν, καὶ μέχρι συμπληρώσεως κατ' ἑκτασιν τοῦ ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὀρισθέντος δι' ἑκάστον κληρῶν. Τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διαθέτουσαι τὰς ἀνωτέρω ἐκτάσεις κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένου ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

7. Κάτοχοι κτημάτων Φυγάδων Μουσουλμάνων τοῦ Νομοῦ Θεσσαρωτίας καταβάλλοντες ἀποζημιώσιν χρήσεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 5895)33 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κατὰ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Εἰς τοὺς νομεῖς ἢ κατόχους χώρων ἐκ τῶν παραχωρηθέντων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σταδίου ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης παραχωροῦνται ἀναλόγως δημόσιαι ἐκτάσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐντὸς τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἡρακλείου

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατεθεισῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ Κώδικος, τῆς διαθέσεως ταύτης γενομένης ἐντὸς διετίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ὀρίζεται ἐτήσια ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

10. Ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐκηρύχθησαν ἀπαλλοτριωτέα ἐπὶ σκοπῷ ἀναδάσωσης πρὸ τοῦ ἔτους 1935 ἤτις ὅμως ἀπαλλοτριώσεως δὲν συνετελέσθη νομίμως κατὰ τὸ ἀρθρον 2 παραγρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1731)1939 καὶ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 50)1941 ἐν τούτοις ὅμως κατέχονται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κηρύξεώς των ὡς ἀπαλλοτριωτέων μὴ καταστάσεως δυνατῆς τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς αὐτὰ τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν οἵτινες συνήψαν προσύμφωνα ἀγοραπωλησίας μετὰ τῶν ιδιοκτητῶν, νὰ δύνανται νὰ παραχωροῦνται εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀγοραστὰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐπὶ ἐξαγορᾶ αὐτῶν, ὀριζομένου τοῦ τιμήματος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας καὶ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοπρασιῶν Κτημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβε χώραν ἀναδάσωσις ἢ δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ τοιαύτη.

Ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

11. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ διεκδικήσεων μεταξὺ ιδιωτῶν ἐπὶ κτήματος κατεχομένου ὑπὸ τρίτων ἐφ' οὗ ὑφίσταται ἐκκρεμοδικία εἰς τὴν παρενέβη κυρίως τὸ Δημόσιον προβάλλον ἰδίαν κυριότητα ἐπ' αὐτοῦ, δικαιούται κατὰ προτίμησιν ὁ ἐνάγων ἀντιδικῶς ὁ τὸ πρῶτον νεμηθεὶς μετὰ τὰ προσόντα τῆς χρησικτησίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη νομὴ ἢ κατοχὴ μετὰ

της τεισούτης των νομίμων δικαιωμάτων των, ήρξατο πρό της 1ης Ιανουαρίου 1900 και συνεχίσθη έκτοτε άνευαλλήτως και άδιαλείπτως από του 1900 ύπερ 35ετίας εν αλήθειαι την έξαγοράν κατά τή εν τή παρόντι ήρθεφ ήρξθηνα άνευ έκπτώσεως τινος επί της αξίας συνεπείφ αξιοποιήσεως του κτήματος.

12. Η κατά την παράγραφον 1 του παρόντος έξαγορά, έφ' όσον ο αίτων ήθελεν υποβάλλει έμπροθέως αίτησιν προκειμένου περί άστικων μόν κτημάτων έστω και άν ταύτα δέν εύρισκωνται έντός σχεδίων πόλεων, ών έμως ή κατοχή ή νομή ανάγεται εις χρόνον προγενέστερον της 16 Μαΐου 1926, προκειμένου δέ περί άγροτικων τοιούτων, έν ή κατοχή ή νομή ήρξατο πρό της 1ης Ιανουαρίου 1940 είναι ύποχρεωτική, έφ' όσον ή αξία τούτων δέν υπερβαίνει τάς έκάστον χιλιάδας δραχμών, προαιρετική δέ διά κτήματα αξίας άνω των έκάστον χιλιάδων δραχμών.

Έν πάση περιπτώσει ή διά του παρόντος άρθρου εύχέρεια παρέχεται μόνον άν τδ άκίνητον δέν χαρακτηρίζεται διά του έγκρινομένου σχεδίου ρυμοτομίας της πόλεως ή κόμης ως γώρος άπαλλοτριωτέος διά κοινήν χρήσιν (όδός, πλατεία, άλσος κ.λ.π.) ή άναγκαίοι εις τδ Δημόσιον ή προορίζεται διά την χρησιμοποίησιν ύπ' αυτού δι' οιονδήποτε σκοπόν, άποκλεισμένης έν αντιθέτω περιπτώσει της διαθέσεως του άκινήτου δι' άλλον σκοπόν. Η διάταξις αυτή εφαρμόζεται και επί των περιπτώσεων της παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος.

13. Άγορασται άγροτικων ιδιωτικων κτημάτων των όποιων τδ Έλληνικόν Δημόσιον είναι συγκύριον κατά τδ 1)5 δύνανται εν αίτήσωνται την έξαγοράν αυτού έντός έτους από της ισχύος του παρόντος.

***Άρθρον 2.**

1. Τδ τρίτον έδάφιον του άρθρου 2 του Νόμου 3286)1955 «περί κυρώσεως της από 26 Ιανουαρίου 1955 ύπ' αριθ. 206 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου και τροποποιήσεως των διατάξεων περί διοικήσεως και διαχειρίσεως των δημοσιων κτημάτων» αντικαθίσταται ως άκολουθως: α' Αστικά άκίνητα του Δημοσίου μεμισθωμένα εις επαγγελματίας και βιοτέχνας επί πενταετίαν και των όποιων ή αξία δέν υπερβαίνει τάς έκάστον χιλιάδας (100.000) δραχμάς δύνανται να έκποιώνται άνευ δημοπρασίας εις τούς μισθωτάς τούτων κατά τάς διατάξεις του από 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περί διοικήσεως δημοσιων κτημάτων». Όμοίως ύπό τάς αυτές προϋποθέσεις έκποιούνται άνευ δημοπρασίας άγροτικά άκίνητα του Δημοσίου κατεχόμενα ύπό μισθωτων αυτοκαλλιεργητων και μέχρι του βιωσίμου κλήρου.

Όμοίως της έξαγοράς άκινήτων άτινα περιήλθον ή μέλλουν να περιέλθουν εις τδ Δημόσιον ή κατεσχέθησαν παρ' αυτού, δικαιούνται κατά τδ άνωτέρω και οι ήφειλέται ή έγυνηταί εκ χρεων ένοικιάσεως ήχθυστροφείων—Μεσολογγίου—Αιτωλικού, Άμμουδιές Πάργας και άλλαχού της περιόδου 1951—56 οτινες δύνανται να έξολφώσων τάς ήφειλάς εις όκτώ έτησίαις δόσεις.

Επίσης δύναται τδ Δημόσιον να έκποιή άνευ δημοπρατίας κατά τάς διατάξεις του προρηθέντος διατάγματος τδ ποσοστόν συνοικιοκτησίας του επί άστικων άκινήτων τά όποία είναι μεμισθωμένα εις επαγγελματίας ή βιοτέχνας επί μίαν δεκαετίαν ύπό την προϋπόθεσιν ότι τδ ποσοστόν τούτο συνοικιοκτησίας είναι μικρότερον των 50%)ς, βάσει των κειμένων διατάξεων.

2. Η προς τούς άναπήρους Βόλου παραχωρηθείσα προς στέγασιν των έκτασις του Δημοσίου και ή γενομένη ήδη προς τούς άναπήρους διακομή αυτής ανεξαρτήτως βαθμού άναπηρίας κερδύνται και θεωρούνται ως νομίμως γενομένη.

3. Αίρεται από της ισχύος του παρόντος ή προς τούς Σ. Ε.Κ. παραχώρησις της χρήσεως έκτάσεως είκοσι πάντα περίπου στρεμμάτων κειμένης παρὰ τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν της πόλεως Λαρίσης, έφ' ης έχουσιν ανεγερθή παρ' ιδιωτων κατοικία.

Εις τούς ως άνωτέρω κατόχους επιτρέπεται άπ' εύθείας έξαγορά της κατεχομένης παρ' έκάστου έκτάσεως συμφώνως

προς τάς διατάξεις του παρόντος Νόμου, καταργουμένης της τυχόν ύφιστάμενης έκπερομής δίκης μεταξύ τούτων και του Έλληνικού Δημοσίου ή των Σ.Ε.Κ. έφ' όσον έν έχσι έκδοθή τελεσίδικες άπόφασεις.

4. Τδ δεύτερον έδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ίδιου ως άνω Ν. 3286)55 αντικαθίσταται ως εξής:

1. Η κατά την παρ. 1 του άρθρου 7 του Α. Ν. 1537) 1938 προθεσμία παρατείνεται επί έξ μήνας από της ισχύος του παρόντος διά τούς μη υποβαλόντας έντός των προθεσμιων των διατάξεων του άνωτέρω Νόμου και των Α. Ν. 182) 1945, 646)1945 και 1040)1946 αίτήσεις έξαγοράς των περιήλθον επί τδ Δημόσιον δι' αναγκαστικής έκτελέσεως είτε οικειοθελώς προτεσέρθησαν προς έξέφλησιν ήφειλών.

5. Τδ δεύτερον έδάφιον της αυτής παραγράφου αντικαθίσταται ως εξής: «Της έξαγοράς άκινήτων δικαιούνται και τρίτοι, έν τά άκίνητα περιήλθον ή μέλλουν να περιέλθουν εις τδ Δημόσιον εις έξέφλησιν χρέους των πρωτοφειλετων, ως και οι πωλήσαντες ή οι κληρονόμοι αυτων κατά την διάρκειαν της ήφρητικής κατοχής της χώρας άκίνητων, άτινα συνεπείφ ήφρησις του άγοραστού ή τρίτου εκ φόρων ή άλλης αίτίας, περιήλθον εις την κυριότητα του Έλληνικού Δημοσίου, άποκλεισμένου έν τή τελευταία περιπτώσει ταύτη παντός έτέρου δικαιωδούχου».

6. Η έρχομογή της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 3286)1955 ως αυτή τροποποιείται διά των προηγουμένων παραγράφων, παρατείνεται επί τριμήνον από της ισχύος του παρόντος ήφρημένη άμα διά τδ μέλλον εις έξ μήνας από της περιελεύσεως των κτημάτων εις την κυριότητα του Δημοσίου.

7. Εις την 2αν παρ. του άρθρου 3 του Ν. 3286)1955 προστίθεται 2ον έδάφιον έχον ούτω:

Την καταβολήν του τιμήματος τούτου δύναται ο Υπουργός των Οικονομικων να καθορίση εις πέντε κατ' άνωτατον όριον ίσας έτησίαις δόσεις, όποτε διά τάς ήφειλωμένας δόσεις έγγράφεται πρώτη ύποθήκη επί του επιστρεφόμενου άκινήτου.

***Άρθρον 3.**

1. Η διάταξις της τελευταίας περιόδου της παραγράφου ύπ' αριθ. 1 της πρώτης παραγράφου του άρθρου 2 του ύπ' αριθ. 422 από 21)24 Οκτωβρίου 1947 Ν. Α. αντικαθίσταται άφ' ης ισχύσεν, ως εξής:

Η κατά τας περιπτώσεις του παρόντος έδαφίου άπ' εύθείας έκποιήσιν έφ' όσον πρόκειται περί κτημάτων κειμένων έκτός ήγκυρομένων σχεδίων ρυμοτομίας επιτρέπεται μετά γνωμοδότησιν του οικείου Πολεοδομικού Γραφείου.

2. Τδ έδάφιον 4 του άρθρου 65 του κατά Νομοθετικήν έξουσιοδότησιν έκδοθέντος Διατάγματος της 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περί διοικήσεως δημοσιων κτημάτων» τροποποιείται ως εξής:

4. Επί έκποιήσεως άστικων ή άγροτικων κτημάτων του Δημοσίου έκτιμωμένης αξίας ύπερ τάς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμών απαιτείται Β. Α. έκδιδόμενον μετά πρώτασιν του Υπουργικού Συμβουλίου και προηγουμένην γνώμην της Επιτροπής Δημοσιων Κτημάτων».

3. Η άληθής έννοια της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. Α. 422)1947 είναι ότι: α) ύπ' αυτού ρυθμιζόμενα περιπτώσεις άρθρουσιν οικειοθελώς έκτάσεις και άστικά κτήματα του Δημοσίου των πάσης φύσεως άγροτικων τοιούτων ρυθμιζόμενων άποκλειστικώς ύπό του άρθρου 116 του από 11.12 Νοεμβρίου 1929 Π. Α. «περί διοικήσεως δημοσιων κτημάτων» ως τδ άρθρον τούτο έτροποποιήθη και συνεληφθή διά του Ν. 5284 και του άρθρου 21 του Α. Ν. 1540)38.

Καθ' ήν δέ περιπτώσιν τδ Δημόσιον τυγγάνει συνοικιοκτήτης άγροτικού κτήματος κατά ποσοστόν έξ άδιαίρετου έλαττον του 1)10 ύποχρεούται εις την άπ' εύθείας και άνευ δημοπρασίας πώλησιν τούτου εις τούς συνοικιοκτήτας τούτων, εφαρμυζόμενων των διατυπώσεων του άρθρου 21 του Α. Ν. 1540)38.

***Άρθρον 4.**

Άκίνητα του Δημοσίου κείμενα έκτός του Νομού Άττικής, έν ή έτησία πρόσδος δέν υπερβαίνει τδ ποσόν των δραχμών

ἔξ χιλιάδων, δύναται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθῶνται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἄνευ δημοπρασίας πρὸς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἐφ' ἔσον ἤθελε διαπιστωθῆ ἢ ἐν τῷ μισθῷ ἐνέργεια ἀξιολόγων δαπανῶν διὰ τὴν διαρρύθμισιν καὶ καλλωπισμὸν πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐκτάσεις βαλανιδόδένδρων ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἐκπονοῦνται εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Κοινοτήτων εἰς τοὺς ὁποίους διοικητικῶς ἀνήκουσιν αἱ ἐκτάσεις. Ἡ τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τὸν Δ' ὀντὴν Γεωργίας, τὸν Οἶκον. Ἐφ' ἄρθρον, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τὸν Δασάρχην τῆς περιφέρειας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων θέλει ὀρίσει τὸν κληρὸν ἐκάστου κατοίκου, τοὺς ὄρους τῆς ἐκποιήσεως, τὸ τίμημα καὶ τὰς ὁδοὺς καταβολῆς τούτου, αἵτινες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν δέκα ἐτησίων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς χωρεῖ ἔνστασις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημ. Κτημάτων ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Αἱ οὗτοι παραχωρούμεναι ἐκτάσεις θέλουσιν ἐκμεταλλεῦσθαι παρὰ τῶν κληρούχων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ἀργῶν.

2. Ἐκ τῆς βάσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τοῦ Νόμου ΑΜΖ)1882 κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Λαυρίου εἰς Ἀθήνας» κατὰ χρῆσιν παραχωρηθείσης εἰς τὴν Α. Ε. Μεταλλουργεῖων Λαυρίου συνολικῆς ἐκτάσεως, τμήμα 280 στρεμμάτων εἰς τὴν θέσιν ἐργαστηρίων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παραχωρηθῆ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τμήματι εἴτε εἰς τὸν ἄξιον Λαυρίου, εἴτε εἰς τοὺς κατέχοντας μισθωτὰς αὐτοῦ, τὸ τμήμα καθορισθῆσθαι διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ παραχωρηθῆ καὶ ἢ ἐπὶ πλεόν τῶν τίτλων τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας Μεταλλουργεῖων Λαυρίου κατεχόμενη δημοσία ἔκτασις εἰς τὴν περιοχὴν Λαυρίου.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2536)53 «περὶ ἐπανεποικισμοῦ τῶν παραμεθριῶν περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3784)57 εἶναι ὅτι αὐταὶ ἀφορῶσι τὰ ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὰς παραμεθριῶν περιοχὰς καθαρῶς ἀγροτικὰ κτήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐκ τῶν εἰς τὰ χωρία καὶ συνοικισμοὺς τῶν περιοχῶν τούτων τῶν τύποις ἀστικῶν ἅτινα ἤθελον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων χαρακτηρισθῆ ὡς προσφερόμενα πρὸς ἐξυπηρέτησιν γεωργικῶν σκοπῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐν ταῖς αὐταῖς (περιοχαῖς ἐγκατελελειμμένα καθαρῶς ἀστικά τοιαῦτα ἅτινα ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Α. Ν. 1539)38.

Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐμφηνευμένων διατάξεων λαβοῦσαι χώραν διαθέσεις κτημάτων τῶν παραμεθριῶν περιοχῶν θεωροῦνται ὡς καλῶς γενόμεναι.

4. Εἰς τοὺς μισθωτὰς ἢ κατόχους ἀκινήτων κτημάτων κειμένων ἐν τῇ Ἀιμενικῇ περιοχῇ Ραφίνας τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ οἰκοδομηθέντων παρὰ τούτων παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἢ παραχώρησις εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονικῇ Ἀθλητικὸν Σύλλογον «Ὁ Ἡρακλῆς» τμήματος ἐκ τ.μ. 30640 τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπ' ἀριθ. Β.Κ. 1340 ἀκινήτου τοῦ Δημοσίου (τέως Ἰσραηλιτικῶν Νεκροταφείων) ἐπὶ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ χρησιμοποίησεως τούτου ὡς ἀθλητικοῦ γηπέδου, ἀντὶ τμήματος καθορισθῆσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως θέλουσι καθορισθῆ καὶ οἱ ὄροι τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἡ παραχώρησις θέλει συντελεσθῆ διὰ παραχωρητηρίου ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Τὰ ἐν τῇ θέσει «Δενδροπόταμος» Θεσσαλονικῆς οἰκοπέδα τὰ εἰκονιζόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 11.6.1954 διάγραμμα διαχωρισμοῦ τούτων ὑπὸ κλίμακα 1:2.000 ἐκπονηθῆν ὑπὸ τῶν Σ.Ε.Κ. ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκποιῶνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεις, τὸ δὲ προῖον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τούτων διατεθῆσθαι ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Σιδηροδρομικοῦ Ἐπιβατικοῦ Σταθμοῦ Θεσσαλονικῆς.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, ἀντὶ τῆς εἰς τὸ διενεχὲς χρήσεως τοῦ Δήμου Ναυπάκτου ἐπὶ τοῦ Διοικητηρίου τῆς πόλεως ταύτης ἀνεγερθέντος κατόπιν δωρεᾶς οἰκοπέδου ἐκτάσεως 2.420,55 τ.μ. παρὰ τοῦ Ἀνδρέου Γ. Κοζῶνη νὰ παραχωρηθῆ εἰς τὸν ἄξιον Ναυπάκτου ἢ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει παρὰ τὴν συνοικίαν Ἅγιος Δημήτριος ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον μονόροφος οἰκοδομὴ ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 156 περίπου τ.μ.

Ἄρθρον 7.

1. Κτήματα τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τελούντα ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν τούτων ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ διὰ τὰ ὅποια δὲν ὑφίσταται νόμιμος τίτλος τῆς μεταβιβάσεως ταύτης, λόγῳ ἀδυναμίας κτήσεως τοιούτου κατὰ τὸ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑφιστάμενον καθεστῶς, θεωροῦνται ὡς περιελθόντα κατὰ πλήρες δικαίωμα κυριότητος εἰς τοὺς Ναοὺς τούτους ἀπὸ τῆς κτήσεώς των.

Ἡ τυπικὴ αὐτὴ τακτοποίησις τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, συντελεῖται διὰ μεταγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν τοῦ ἐγγράφου τῆς συναινέσεως τοῦ ἐμφανιζομένου ὡς κυρίου τῶν κτημάτων ἢ τῶν εἰδικῶν ἢ καθολικῶν διαδόχων τούτου, συνασσομένου ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πράξεις, συνασσομένοι ἐπὶ παγίῳ τέλους χαροστήμου, δὲν συνεπάγονται ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου μεταβιβάσεως.

2. Ἄπασα ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ λειτουργούντος ἐνδαιτηματος πτωχῶν, ἰδρυθέντος διὰ δωρεᾶς τῆς αἰδήμου χήρας Ροβέρτου Ἀμποτ, περιέρχεται κατὰ ἐποπτεῖαν καὶ διαχείρισιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονικῆς (Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον).

Ἄρθρον 8.

1. Συμπληρωματικὸν τμήμα, ἐπιδικασθὲν τῷ Δημοσίῳ βάσει τοῦ Α. Ν. 1323)1949 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορῶν κτήματα κείμενα εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, καὶ ἀλλοχού τῆς Ἐπικρατείας, καταστραφέντα ὅμως ὀλοσχερῶς συνεπεία σεισμῶν, δὲν ἀξιοῦται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, θεωρουμένου ὡς παραγεγραμμένου τοῦ δικαιώματος τούτου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος κτημάτων τοῦ Δημοσίου κειμένων εἰς σεισμοπλήκτους περιοχὰς καὶ ἐκπονηθέντων πρὸ τῶν καταστροφῶν συνεπεία τῶν σεισμῶν διὰ δημοπρασίας εἰς ἀγοραστὰς καταστάντας μεταγενεστέρως σεισμοπαθεῖς ἢ εἰς ἀστέγους ἐνοικιαστὰς καταστραφέντων οἰκημάτων, δύναται νὰ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἔξ (6) ἰσοπόσους ἐτησίαις δόσεις ἐντόκως πρὸς 7 ο)ο.

Ἄρθρον 9.

Ἀπὸ τῆς ἐνάφξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύουν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 410)45 «περὶ συγκεντρώσεως περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ ἄλλων διατάξεων», ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πάσης φύσεως οἰκοδομήματα, ἐγκαταστάσεις, προσθήκας καὶ ἐελπιώσεις γενομένας ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ ἐντολῇ τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων ἰδιοκτησίας τῶν Σ.Ε.Κ., Σ.Π.Α.Π. καὶ σιδηροδρόμων Βασιλευδουτικῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὸ παντοειδὲς σιδηροδρομικὸν ὑλικόν, τὸ ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατὰ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τούτων, ἅτινα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὡς ἄνω Σιδηροδρόμων. Αἱ μέχρι τούδε ἐκδοθεῖσαι εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Α. Ν. 410)1945 ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν κατέστησαν τελεσίδικαι, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐκδοθεῖσαι.

*Άρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκτιθεμένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἀνακαλῶνται γενόμενοι ἀκυρώσεις πωλητηρίων, δι' ὧν ἐξεποιήθησαν ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὴν, ἐκ παραδρομῆς, μὴ ρητῶς ἀναγραφείσαν εἰς τὸ πωλητήριο προϋπόθεσιν, ὅτι διὰ χρησιμοποίησιν πρὸς ἐπέκτασιν εἰομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ ἐκδοθέντος κατὰ νομοδ. ἐξουσιοδότησιν Δ)τος τῆς 11 Ν)βρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», αἵτινες ἀκυρώσεις ἐγένοντο ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ Νόμου ἐξουσιοδοτημένη προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἐξεπληρώθη.

Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως καθορίζεται τὸ παρὰ τῶν ἀρχικῶν ἀγοραστῶν καταβλητέον πρὸς τὸν Δημοσίον συμπληρωματικὸν τίμημα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη συναφὴς λεπτομέρεια.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου εἶχον πωληθῆ πρὸς τῆς ἀκυρώσεως τοῦ παραχωρητηρίου πρὸς τρίτους, αἱ ἐν τῷ μεταξὺ γενόμενα καταβολὰ πρὸς τὸν Δημοσίον ὑπὸ τῶν τρίτων, βεβαιωθείσων εἰς βάρος τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες καθωρίσθησαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895 τοῦ 1933, δὲν επιστρέφονται. Ἐπιτρέπεται ὅμως, ὅπως οἱ τρίτοι οὗτοι διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσός τε πρὸς καταβολὴν βεβαιωθείσων μὲν ἀποζημιώσεων, ἀλλὰ μὴ εἰσπραχθείσων εἰσέτι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

*Άρθρον 11.

Ἡ προδικασία τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2951)54 παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 12.

1. Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Νόμου 3194)55 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης κειμένης Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας.

2. Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ν.Δ. 3784)57 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ταμείου Βοιωτικῆς Κηφισσοῦ κ.λ.π.», καταργεῖται.

*Άρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2100)1952 «περὶ συστάσεως Ὄργανισμοῦ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ρυθμίσεως κτηματικῶν τιμῶν ὑποθέσεων τῆς αὐτῆς περιφέρειας» προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ὡσαύτως πᾶ ἔσοδα ταῦτα διατίθενται καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν γεωργικῶν ἔργων, ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἐν Δωδεκανήσῳ».

*Άρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2100 τῆς 18)28 Ἀπριλίου 1952 «περὶ συστάσεως Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ρυθμίσεως κτηματικῶν τιμῶν ὑποθέσεων τῆς αὐτῆς περιφέρειας», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρίζεται κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐξ οἰκονομικῶν ἢ Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, ἧς εἰς θέλει διενεργεῖ ἐλεγχον τῶν κατὰ τὸ διαρρηθῶν οἰκονομικῶν ἔτος διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐλεγκτῶν στοιχείων διὰ πράξεώς τε κηρύσσει καλῶς ἔχουσαν τὴν διαχείρισιν ἢ καταλογίζει ταύτην εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως».

*Άρθρον 15.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ δύναται πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ φόρτου ἐργασίας, νὰ συγκροτῆ δι' ἀποφάσεώς τε συνεργεῖον ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὄργανισμοῦ, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας πέραν τῶν κανονισμένων ὁρῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἢ ἐτέρας ἀποφάσεως καθορίζει τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας, τὴν διάρκειαν τοῦ συνεργεῖου, τὸν ἀριθμὸν τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ ὑπαλλήλων καὶ τὴν ὠριαίαν ἀποζημίωσιν, ἧς ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ ἐκάστου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα ὅρια δι' ἀμοιβὴν συνήθους ὑπερωριακῆς ἐργασίας, παρεχομένης ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, δύναται νὰ καθορίζεται ἢ καταβολὴ ἐξόδων κινήσεως, μὴ ὑπερβαίνοντων τὰς τετρακοσίας (400) δραμὰς μηνιαίως εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς περιφέρειας τῆς Νομαρχίας Δωδεκανήσου, καὶ μέχρι πέντε κατ' ἀνώτατον ὄριον, παρέχοντας εἰς τὸν Ὄργανισμὸν ὑπηρεσίας, δι' ἧς ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον ἀπασχόλησιν.

*Άρθρον 16.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸν Δήμον Κῶ, μεταβιβαζόμενα δωρεὰν κατὰ πλήρες δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τὰ κάτωθι ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου:

α) Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀκταῖον» Ξενοδοχεῖον (τριώροφος οἰκοδομή), κείμενον ἐν Κῶ καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλέως Γεωργίου Β', τὸ ὅποιον ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου, περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 385 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 1220 Α, εἰς τὸν τόμον XIII καὶ σελίδα 55.

β) Ἡ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κουντουριώτου ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 386 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 917, εἰς τόμον XXIII καὶ σελίδα 66, σύγκειται δὲ ἐκ δέκα καταστημάτων-ἀποθηκῶν.

γ) Ἡ εἰς θέσιν Κρητικὰ ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δήμου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 389 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 1, εἰς τόμον I καὶ σελίδα 2.

δ) Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Παύλου οἰκόπεδον ἐν Κῶ ἐκτάσεως 56 τετρ. μέτρων, τὸ ὅποιον ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 751, εἰς τόμον XXI καὶ σελίδα 154.

ε) Ἡ εἰς θέσιν «Δύο Μύλοι» ἐν Κῶ ἰσόγειος οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ ὑπ' ἀριθ. 388 καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Κτηματολογίου Κῶ — Λέρου ὑπ' ἀριθ. κτηματικῆς μερίδος 516, εἰς τόμον V καὶ σελίδα 87.

2. Τὰ ὡς ἄνω μεταβιβαζόμενα ἀκίνητα, ὡς πρὸς τὴν ἐδαφικὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, λαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιγραφῆς των εἰς τὸ Βιβλίον Καταγραφῆς Κτημάτων τοῦ Δημοσίου περιφέρειας Κῶ, παραχωροῦνται δὲ μετὰ πάντων τῶν συστατικῶν καὶ παραρτημάτων αὐτῶν.

3. Τὰ ἀναλογούντα εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων εἰς τὸ Κτηματολόγιον Κῶ μέχρι τῆς ἀνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μισθώματα, ἅτινα ὀφείλονται ὑπὸ τῶν μισθωτῶν τούτων, εἴτε κατατεθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε μὴ, περιέρχονται εἰς τὸν Δήμον Κῶ.

*Άρθρον 17.

Παραχωρείται κατά πλήρη κυριότητα εις τὸν Δῆμον Μανδρακίου—Νισύρου τὸ κτιριακὸν συγκρότημα τοῦ Δήμου Μανδρακίου, ἔνθα στεγάζονται σήμερον ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Δήμου (Δημαρχεῖον), ἕπερ ἀνηγγέρθη κατὰ τὸ ἔτος 1931 ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ χρησιμοποιεῖται ἕκτοτε συνεχῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου.

*Άρθρον 18.

1. Παραχωροῦνται εἰς τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένους Δήμους καὶ Κοινότητες τῆς Δωδεκανήσου, μεταβιβαζόμεναι δωρεὰν κατὰ πλήρη δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς, αἱ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμεναι πρὸς ἐθνηστικὴν ζώων καὶ περιελθούσαι εἰς τὸ Δημόσιον, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ XIV παραρτήματος τῆς συνθήκης Εἰρήνης μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας, κυρωθεῖσης διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 423)1947, νησιδες ὡς κατωτέρω περιγράφονται αὐταί :

α) Εἰς τὸν Δῆμον Ἀστυπάλαιας : 1) ἡ νησίς Σύβνα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρονησίδων Δύο Ἀδελφοί, Πλακίδες καὶ Ζαφροῦς, 2) ἡ νησίς Κουνοῦπα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρονησίδων Κουτσουμάτη, Ἀγία Κυριακή, Χονδρὸ Νησί, Γλυνὸ Νησί, Χονδρέπουλο καὶ Τηγάνι, 3) ἡ νησίς Ὀφειδοῦσα μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν μικρῶν νησίδων Ποντικούσα καὶ Κατσαγγέλλι καὶ 4) αἱ νησίδες Φωκιονήσια.

β) Εἰς τὸν Δῆμον Καλύμνου : αἱ νησίδες 1) Γαῖδουρβήνος, 2) Γλαρονήσια, 3) Καλαθρός, 4) Ἀγία Κυριακή, 5) Νερά, 6) Ἅγιος Νικόλαος, 7) Ἅγιος Ἀνδρέας, 8) Τοῦ Σαρῆ, 9) Πλάτη, 10) Τέλενδος, 11) Ψέρημος. Αἱ δύο τελευταῖαι νησίδες (Τέλενδος, Ψέρημος) παραχωροῦνται καθ' ἕνα τμήμα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐθνηστικὴν ζώων.

γ) Εἰς τὸν Δῆμον Καρπάθου : αἱ δεξιὰ τῶ ἐισερχομένων εἰς τὸν λιμένα Καρπάθου καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ τρεῖς ἀκατοίκητοι νησίδες, αἵτινες ἀπέχουσιν ἀλλήλων περὶ τὰ 100—200 μέτρα.

δ) Εἰς τὸν Δῆμον Κάσου : αἱ νησίδες 1) Μακρά, 2) Στρογγύλη, 3) Ἀστράκις, 4) Ἰούνια, 5) Λίτσα, 6) Πεντηκονήσια, 7) Πλάτη, 8) Κούρια.

ε) Εἰς τὸν Δῆμον Καστελλορίζου (Μεγίστης) : αἱ νησίδες Ρῶ ἢ Ἅγιος Γεώργιος (πρὸς δυσμὰς τοῦ Καστελλορίζου) καὶ Ἰψηλή ἢ Στρογγυλή (πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Καστελλορίζου).

στ) Εἰς τὸν Δῆμον Λέρου : αἱ νησίδες 1) Λέβιθα, 2) Φαρμάκω, 3) Πηγανοῦσα, 4) Ἀρχάγγελος, 5) Τρυπητή, 6) Στρογγύλη, 7) Γλαρονήσι, 8) Φαραθονήσια, 9) Ἀγία Κυριακή.

ζ) Εἰς τὸν Δῆμον Μανδρακίου—Νισύρου : αἱ νησίδες 1) Περγούσα καὶ 2) Κανθελαιούσα καὶ τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς νήσου Γυαλί, τὸ ὡς ἐθνηστικὸς χρησιμοποιούμενον.

η) Εἰς τὸν Δῆμον Πάτμου : αἱ νησίδες 1) Τρακονήσι, 2) Ἀγία Θέκλα, 3) Ἀγιογεωργονήσι—Σκλάβες, 4) Ἄνυδρος (ἅπασαι παρὰ τὴν νήσον Πάτμον, 5) Καλόβολος, 6) Μακρονήσι, 7) Ψαθονήσι, 8) Τσοῦκα, 9) Τσουκάκι, 10) Ἀθάφτιστο, 11) Σμηγερονήσι, 12) Κομαρονήσι, 13) Ἐριφούσα, 14) Σπαλαθονήσι, 15) Ἀγρελοῦσα καὶ 16) Μανώλη—Νησιὰ (ἅπασαι παρὰ τὸ συγκρότημα τῶν νησίδων Ἀρκιῶν, αἵτινες κατοικοῦνται).

θ) Εἰς τὸν Δῆμον Σύμης : αἱ νησίδες 1) Νῆμος, 2) Χονδρός, 3) Πλάτη, 4) Ὀξεία καὶ 5) Διαθατίς.

ι) Εἰς τὸν Δῆμον Χάλκης : αἱ νησίδες 1) Ἀλιμνία, 2) Μακρή, 3) Στρογγυλή, 4) Ἀτράκουσα, 5) Ἅγιος Θεόδωρος, 6) Νῆτος.

ια) Εἰς τὸν Δῆμον Μεγάλου Χωρίου νήσου Τήλου ἢ νησίς Νησί (Γαῖδουρονήσι).

ιβ) Εἰς τὴν κοινότητα Λιβαδίων νήσου Τήλου : αἱ νησίδες 1) Πρασούδα, 2) Γαῖδουρονήσι, 3) Ἀντίτηλος (Ἄσκια).

2. Οἱ εἰς τὰς ἐθνηστικὰς τῶν ὡς ἄνω νησίδων ἐγκατεστημένοι κατὰ τὴν ἰσχύοντος τοῦ παρόντος ὡς μισθωταί, δικαιούνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔδρους παράτασιν τῶν ὑφισταμένων μισθώσεων ἐπὶ δύο (2) ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 19.

Τὰ ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 1331 τῆς 24)27 Νοεμβρίου 1949 ἀπερὶ παραχωρήσεως ἀκινήτων τινῶν τοῦ Δημοσίου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δημοσίων κτημάτων» ἀναφερόμενα καὶ εἰς τὴν δασικὴν περιοχὴν Ρόδου καὶ ἐν τῇ θέσει Προφήτης Ἡλίας κείμενα δύο κτίρια μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἐπίπλων, παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς τὸν διὰ τοῦ Νόμου 2100 τῆς 18)28 Ἀπριλίου 1952 συσταθέντα Ὄργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, ἕνα διαχειρισθῆ ταῦτα συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις.

*Άρθρον 20.

1. Παραχωροῦνται, κατὰ πλήρη κυριότητα, εἰς τὸν Δῆμον Μανδρακίου Νισύρου αἱ εὐρισκόμεναι ἐπὶ τοῦ τμήματος παλαιῦ ἀγριαλοῦ, ἱαματικαὶ θερμοπηγαί, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου κτιριακὰ συγκροτήματα, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου ὡς ξενοδοχείον καὶ ὑδροθεραπευτήριον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865.

2. Ὡσαύτως παραχωρεῖται εἰς τὸν Δῆμον Κῶ ἡ κυριότης τῶν θερμοπηγῶν Ἀγίου Φωκῆ, μὲ ἔκτασιν εἰς ἄκτινα 100 μέτρων περίξ τῶν πηγῶν, ἅστινας νέμεται ὁ Δῆμος οὗτος ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, δι' ἀνέχεσιν κτιριακῶν συγκροτημάτων ὑδροθεραπευτηρίων καὶ ξενῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λουομένων.

*Άρθρον 21.

1. Τὰ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Νομαρχίας Δωδεκανήσου ἀκίνητα, ἅτινα ὡς ἐγκαταλειμμένα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν των καὶ μὴ διαχειριζόμενα παρ' αὐτῶν οὐδὲ δι' ἀντιπροσώπου, καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, παραδίδονται εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, ἐφαρμοζομένων ἀνάλογως περὶ τούτου τῶν ἐν προκειμένῳ διατάξεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1539)38 Ἄναγκ. Νόμου ἀπερὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων».

2. Ἀγροτικὰ ἀκίνητα, ἅτινα ὡς ἐγκαταλειμμένα καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ, διέπονται ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀποκρίσεως τῆς κυριότητος, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 823)1948, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. Δ. 1118)1949.

3. Ἐξαίρεται τῶν περιπτώσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων, ὁ παρὼν Νόμος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Δημοσίων ἀγροτικῶν κτημάτων, ἅτινα τεθέντα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατίθενται καὶ διαχειρίζονται κατὰ τὴν εἰδικὴν περὶ αὐτῶν νομοθεσίαν, (προκηρῦξις 33)1947 τέως Στρατ. Δ)σεως, Α.Ν. 1546)1950, Νόμος 1568)1950, Ν. Δ)μα 2185)1952 κ.λ.π.

*Άρθρον 22.

1. Ἐγκρίνεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τῆ ἐποπτεία τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Ἔργων τῆς 11ης περιφέρειας ἐκτέλεσις δι' ἀυτεπιστάσιας παρὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Νόμου 2100)1952 ἐργασιῶν συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως ἐν γένει τῶν περιελθόντων εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Ἀκινήτου Περιουσίας τοῦ Δημοσίου ἐν Δωδεκανήσῳ ἀκινήτων, προσλαμβανομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου, τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ὡς ἄνω ἐπιδιώξεων τεχνικοῦ καὶ ἐργασικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ συμβάσει ἢ ἡμερομισθίῳ.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ τῆς 9ης Μαΐου 1955.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐσεξῆς, ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχει ἐφαρμογὴν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἐκάστη τῶν ἐνεργουμένων ἐργασιῶν συντηρήσεως, ἀναγκαζίων ἐπισκευῶν ἢ βελτιώσεων δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ πᾶσιν τῶν δρχμῶν 30.000.

*Άρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προαναφερθῆ ἔκτασις διακοσίων πενήκτου πταμ

μάτων ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ κειμένη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἧτις διαχωρίζουσα εἰς οἰκίπεδα θέλει παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην στεγαστικῆς συνδρομῆς ἀπόρους κατοίκους Αἰτωλικοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν, θέλουσι καθορισθῆ οἱ δικαιωθεσόμενοι στέγης, ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων, ὁ καθορισμὸς τοῦ τιμήματος, ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων μὴ δυναμένων νὰ υπερβῶσι τὰς δέκα ἐτησίαις, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀναλόγου ἐκτάσεως, ἀνηκούσης εἰς τὸ Δημόσιον ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πόλεως Ἐνάθης πρὸς μετατόπισιν τῶν κατοικούντων εἰς τὴν συνοικίαν Πουρναλῆ (Ἀθιγγάνων) Ἐνάθης. Ἡ πρὸ τῆς μεταστεγάσεως ἔκτασις, ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς μεταστεγασθησομένους μεταβιβάσθησεται εἰς τὸ Δημόσιον αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τῆς παρούσης ἀρχαίται ἀπὸ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1957.

3. Οἱ ἐξυγιάναντες, ἀποξηράναντες καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀξιοποιήσαντες δι' ἰδίων αὐτῶν μέσων ἀλίπεδα ἢ ἄλλας ἀκαταλλήλους πρὸς χρησιμοποίησιν δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς αὐταὶ εἶχον πρὸ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν παρὰ τῶν σημερινῶν αὐτῶν κατόχων, δικαιούνται, ἐφ' ὅσον γίνονται ἢ κατέχουν ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔτη τὰ παρ' αὐτῶν δι' ἀγροτικὴν ἢ ἀστικήν των ἐγκατάστασιν ἀξιοποιηθέντα ὡς ἀνωτέρω μικροκτῆματα, ἐξαγορᾶς τούτων ἔναντι τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τούτων καταβλητέου εἰς τέσσαρας ἐτησίαις δόσεις.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἐκ τεσσάρων δισεκατομμυρίων (4.000.000.000) δραχμῶν παλαιᾶς ἐκδόσεως κατατεθειμένον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν ποσόν, ὅπερ εἰσεπράχθη ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιήσεως, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2100)52, τοῦ ἐν Ρόδῳ ἀκινήτου τοῦ τέως καταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας, ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσάγεται ὡς δημοσίον ἔσοδον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. 1706)51 προβλεπομένη προθεσμία διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων πρὸς ἐκπλήρωσιν σκοποῦ δημοσίας ὠφελείας παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐμπρόθεσμος αἴτησις.

Ἐπίσης παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἡ προθεσμία τοῦ ρηθέντος ἄρθρου 2, ἀρχομένη μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου παρατεινομένης προθεσμίας, ἐξαιρέσει τῶν δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς γενομένων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ τῶν περιπτώσεων μεριδίου ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ ἐκτάσεως κηρυχθείσης ὡς ἀπαλλοτριωτέας ἐκ νέου διὰ στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν ἀναπήρων πολέμου καὶ δι' ὅπερ μεριδίον ἔχει ἡδὴ υποβληθῆ αἴτησις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ νέα ἀπαλλοτριώσις περὶ παραχωρήσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 26.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀν. Νόμου 2039)1939, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ, διὰ τοῦ ἀπὸ 29)30.4.53 Β. Διατάγματος, κωδικοποιηθέντος Ἀναγκ. Νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α. Ν. 1731)1939, ὡς οὗτος κωδικοποιηθεὶς ἰσχύει, προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς περιορίζεται μόνον ἐπὶ υποθέσεων ἀκινήτων, ὧν ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἀξιουμένη ἀποζημίωσις δὲν υπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμάς. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομίμως

25.000 δραχμῶν, ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ διατηρεῖ τὴν ἀρμοδιότητά της πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 28.

Ἐπιτρέπεται ὑπὸς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβληθεσμένη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, παραπέμπονται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α. Ν. 1539)39 Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων ὑποθέσεις ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων λόγῳ ἀμφισβήτησεως κυριότητος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τίτλους ἰδιοκτησίας καὶ εἶναι κάτοχος τῶν κτημάτων πλέον τῆς 30ετίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς περιπτώσιν ἀποδοχῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβουλίου ἐπιτρέπεται ὅπως ἀναγνωρίζεται ἡ κυριότης ἐπὶ κτημάτων τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Α. 3330) 1955 «περὶ καταργήσεως τῆς ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» τασσαμένη προθεσμία καθ' ἣν αἱ μὴ μετατραπέσιν εἰς ὀνομαστικὰς μετοχὰς συμφώνως πρὸς τοὺς καταργουμένους νόμους λόγῳ ἀνωτέρας βίας, διαπιστωμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 5420)32 δυνάμει τῆς ὁποίας δύναται νὰ μετατραπῶσιν αὐταὶ εἰς ὀνομαστικὰς, παρατείνεται, λήγουσα ἐντὸς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1539)1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων» προστίθεται παραγράφος ὑπ' ἀριθμ. 5 ἔχουσα οὕτω:

« 5. Κατὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκδιδομένων ἀποφάσεων παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν χωρεῖ ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετών ἀσκουμένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀντιδίκων τούτου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δύναται ν' ἀσκηθῆ ἀνακοπὴ κατὰ παρομοίων ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν μέχρι σήμερον».

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσπῶνται ἐφ' ὀρισμένον χρόνον παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι ἕξ κατ' ἀνώτατον ἔριον Ἐπιθεωρητῶν τῶν κάτωθι εἰδικότητων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρητοῦ παρὰ ταῖς Διευθύνσεις Δημοσίων Κτημάτων καὶ Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων. Οἱ οὕτω ἀποσπώμενοι δὲν δύναται νὰ εἶναι πλείονες τῶν δύο Ἐπιθεωρητῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, τριῶν Ἐπιθεωρητῶν Μονοπωλίων καὶ ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ Καπνοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόβλεψις ἐπιστάτου πρὸς φύλαξιν τῆς εἰς τὸ χωρίον Κάτω Κορακιάνα Κερκύρας ἐπαύλειος, ἧτις περιῆλθεν εἰς τὸ Δημόσιον ἐκ τῶν κληρονομῶν τῆς Φωνῆς χήρας Λουκᾶ Μπιμπέλη, ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ δυναμένη νὰ υπερβῆ τὰς χιλιάς δραχμάς.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς οἰκοπεδικὰς περιοχὰς τῶν συνοικισμῶν τοῦ συγκροτήματος Ν. Κλαζομενῶν (Τὸν Ἄλτι) Ἡρακλείου καὶ παραχωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832)1951, τὸ καθοριζόμενον τμήμα ἐξοφλεῖται διὰ δέκα (10) ἐτησίων δόσεων ἐπὶ ἀπλῷ τόκῳ 6% καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ἐσόδων. Ἐκάστη δόσις καταβάλλεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

2. Ὅσειλαι καθορίζονται μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκ παραχωρήσεων τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832) 1951, εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω Συνοικισμοὺς μὴ ἐξοφληθεῖσαι εἴτε ἐν ὄλῳ εἴτε ἐν μέρει, ἐξοφλοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τὰς πρώτας δόσεις παραχωρήσεως ἐκαστοῦ αὐτοῦ συνοικισμοῦ.

1ην Ὀκτωβρίου, διαγραφόμενων καὶ τῶν ἐπιβληθέντων προσθέτων τελῶν (τόκοι ὑπερμερείας) μόνον ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος βεβαιωθείσων δόσεων.

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

αβ. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς μιᾶς δόσεως πέραν τοῦ ἑξαμήνου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ κηρύσῃ δι' ἀποφάσεώς του ἔκπτωσην τῶν εἰς καταβολὴν ὑπόχρεων ἐκ τῆς γενομένης εἰς τούτον παραχωρήσεως.

Αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις θεωροῦμεναι ὡς μισθώματα δὲν ἐπιστρέφονται.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβάλλοντες ἐκπροθέτως μέρος ἢ καὶ ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τῶν παραχωρηθεισῶν αὐτοῖς γαιῶν, θεωροῦνται ὡς νομίμως καταβάλλοντες, θεωρουμένων ἐπίσης ὡς νομίμως ἐκδοθέντων τῶν σχετικῶν παραχωρητηρίων.

Ἄρθρον 33.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδοθησόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαίον κείμενον νόμον πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις νόμων, νομοθετικῶν καὶ κανονιστικῶν ἐν γένει Διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν γένει.

Εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλλαγὴ τῆς σειράς καὶ ἀριθμήσεως κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ὡς καὶ ἡ ἀπάλειψις περιττῶν καὶ ἐν ἀρχῆς διατάξεων ἢ ἡ φραστικὴ διαρρύθμισις ἐτέρων διατάξεων, εἰς τῶν, ὥστε αὐταὶ νὰ προσαρμολογῶνται πρὸς τὰς διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων γενομένας τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 34.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τῆς Γερμανίας, μεταβιβαζόμενον αὐτῇ ἐπ' ἀναλλάγματι κατὰ πληρεῆς δικαίωμα κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς, τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου (Πατησίων) ἀριθ. 196 ἀκίνητον τοῦ Ἑλλήν. Δημοσίου, ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν 2.094,45, πρὸς ἀνεγερσιν τῆς νέας Γερμανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχωρήσεως, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διατηρεῖ τὴν κυριότητα ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀκινήτου τῆς τέως Γερμανικῆς Σχολῆς μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων του, κειμένου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀσκήπτιου, Ἀραχῶθης, Βαλτετσίου καὶ Πρασῆ καὶ δικαιούται λαμβάνειν παρὰ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας, ὡς ἐπὶ πλεόν ἀξίαν, τὰ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων ἑνδεκα χιλιάδων διακοσίων πενήντα (511.250).

3. Πρὸς παράδοσιν ἐλευθέρου τοῦ παραχωρουμένου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀκινήτου τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου ἀρ. 196, αἴρεται ἡ ἐνοικιοστασιακὴ προστασία τῶν ὑφισταμένων ἐν τῷ ἀκινήτῳ τούτῳ μισθώσεων, ἐπὶ χρηματικῇ ἀποζημιώσει τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθωτῶν τούτου, ἴση πρὸς τὰ ἐνοικιοστασιακὰ μισθώματα δύο ἐτῶν, καταβλητέα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1450 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1957 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπὶ τῷ τέλει πραγματοποιήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 3224) 1955 ταχθέντος σκοποῦ ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως δωρεὰν παραχώρησις τοῦ εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἀνήκοντος γηπέδου κειμένου ἐν Τριπόλει καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Καλαμῶν πρὸς τὸ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου συσταθὲν Ἴδρυμα, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐπεκτάσεως τούτου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς οἰκείας Ὑ-

πηρεσίας δαπάναις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ παραχώρησις γενήσεται διὰ Β. Δ) τος ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως, ἢ δὲ μεταβίβασις τῆς κυριότητος συντελεῖται κατ' ἐξίρσειν τῶν κειμένων διατάξεων διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ Β. Δ. μὴ ἀπαιτουμένης οὐδεμιᾶς ἐτέρας διατυπώσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν παραχωρεῖται, τὸ γηπέδον ἐντὸς πενταετίας ἢ κυριότης τούτου ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορίαν τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Τριπόλεως διὰ Β. Δ) τος ἐκδιδόμενου κατὰ τ' ἀνωτέρω.

2. Πρὸς στέγασιν τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῶν Σχολικῶν Ταμείων καὶ Ταμείων ἀνεγέρσεως διδασκητρίων ἀγορὰ οἰκοδομημάτων μετὰ τῆς περιοχῆς των, ἀνηκόντων εἰς ξένα ἢ μειονοτικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἢ φηρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ Ἰσραηλιτικὰς Κοινοτήτας καὶ ἀνεγερθέντων παρ' αὐτῶν πρὸς στέγασιν σχολῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1860)1939 περὶ συστάσεως Ταμείων ἀνεγέρσεως διδασκητρίων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 30 καὶ ἐπομένων τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Π. Δ. «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 44, 55 καὶ 58 τοῦ Νόμου 5017)31 «περὶ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας», τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 5100)31 «περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 970)46 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Κρατικῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας Υ. Α.», εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ εἰς τὸν ὕψ' ὃν ἡ ὑπηρεσία αὕτη ὑπάγεται Ὑπουργὸν ἀνήκουσιν ἢ διοικήσιν καὶ ἢ διαχειρίσιν τῶν Κρατικῶν Πολιτικῶν Ἀερολιμένων καὶ Ἀεροδρομίων ἐν γένει καὶ πᾶσαι αἱ οἰκονομικαὶ ὑποθέσεις τούτων, αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκμισθώσεως πρὸς τρίτους χώρων καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν Ἀερολιμένων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κτισμάτων καὶ δικαιωμάτων. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ ἐκμισθώσεις αὐτὰς καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἄνω Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ ἄνευ δεσμεύσεως ἐκ τῶν μὴ ἔχουσῶν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μισθώσεων τούτων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Π. Δ. «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων», ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται μόνον κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐφαρμολογῶνται αἱ δυνάμεναι νὰ ἐφαρμοσθῶσι διατάξεις περὶ πλειοδοτικῶν δημοσίων διαγωνισμῶν τοῦ Δ) τος τῆς 11)12.11.1929, παρ' ὀργάνων πάντα τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει αὕτη Ὑπουργοῦ, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τοῦ Δ) τος τούτου. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐκμισθώσεων εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐδωροῦρηθῆ καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ